

חזון נביאה אשרה,

אשר חנה ביום שחוט אליהו
והאנשים אשר אמו את-נביאי-הבעל, ארבע
מאות וחמשים איש. אל נחל קישון וימלט
אל עמק יזרעאל. ותהי עליו הרוח וינבא בעמק :

ערים אתם לי, התבור הבוֹדד
ורכסי הפרמל המכחילים מימיני,
הרי-גלבע, הרי-מלכים,
וגבעת המורה, מורמה מגבעות.
יהיה חזוני לאחרית-הימים,
ינצרונו חיק העמק הגדול,
ערוצי נחלים על מדרונות גבעות.
לאחר יובלות תגלנו הפנרת,
שפועי-רמות ברוכי-שמש.
ללאם יקום תלומי שמור,
למעפילים מבניכם תעודתי אנהילנה.
אל תאמרו, השותטים: שחטנום,
אבדו עובדי-הבעל, נכחדו.
הנה הקטה הקהיתם מאכלותיכם,
פגומות תרבותיכם מרב שחיתה,
ולו לא תוכלו, כי לא בכחכם הוא.

הוי, הוי, פתני יהוה אלהים,
צאו וחשבו, חקרו ותמצאו:
מתי ימלך אדני לבדו

בַּמֶּמְרֵי-נְבִיאָיו וְתוֹרַת-פְּהִנְיוֹ
 בְּרַתְקוֹת בְּרִית-דּוֹגְלִים בְּשֵׁמוֹ.
 אִם לֹא לְכַשְׁתְּשׁוּרְשׁוֹ מִן הָאָרֶץ
 וְתַמְלָשׁוּ פְּהַתְלַשׁ הַיְבֻלִית מִן הַקֶּרֶקַע.
 וְחֻקוֹתֶם חֻקוֹת וּגְדָרִים וּסִיגִים
 לְמַעֲשֵׂר וְתַרְוֵמָה בְּאַפְסֵי תְּנוּבָה ;
 הַלְכוֹת-קִדְשִׁים תַּעֲמִיקוּ תִדְרָשׁוּן —
 וְעוֹלוֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם לֹא תִקְרִיבוּ ;
 דִּינֵי שְׁבָתוֹת וּמוֹעֲדִים תִּגְבִּירוּ.
 כִּי יִדְיֶכֶם מִעֲבוֹדָה וּמַעֲשֵׂה שְׁבָחוּ ;
 אַחֲרַיִם יַחְרְשׁוּ—וְאַתֶּם תֹּאכְלוּ.
 וְזָכְרִים יִרְעוּ—וְאַתֶּם תִּשְׁבְּעוּ ;
 זָרִים יִבְנוּ—וְאַתֶּם תִּשְׁבוּ.
 בְּמִסְגְּרוֹת-סַעֲפִיכֶם לְחִיּוֹ שֶׁל אָדָם
 לִפְנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵיכֶם תִּצְדְּקוּ
 בְּבִלֵי קֶרֶקַע וּבְאַפְסֵי עֲבוֹדָה.
 בְּאֵין מְדִינָה וּבְלֵי מִמְשָׁלוֹת-עַם.
 וּשְׂכַחְתֶּם אֶת-הַבְּעָלִים וְנִכְרְתוּ מִפִּיכֶם
 מִפִּי זֶרַע-זֶרַעְכֶם, וְלֹא יִזְכְּרוּ.
 בַּעַל-פְּעוֹר הַמַּפְרָה לְמַסְלַצַת יִהְיֶה,
 וּבַעַל-זִבּוּב לְשִׁמְצָה וּשְׁנוּא אָדָם.
 חִי אָנֹכִי אִם לֹא תִצְאוּ מִחַפְּשִׁים
 נִתְּצוֹת-מוֹזְבוּחוֹתֶם בְּכָל הָאָרֶץ
 וּפְלִיט-אַבְנִים מִשְׁרִידֵי-בְּמוֹתֵיהֶם,
 עַל גְּבֻעוֹת גְּבוּהוֹת וְאֵל כָּל תַּל-חֶרְבוֹת
 וְתַחַת כָּל עֵץ עִמִּיק וְרַעְנָן.
 בְּיוֹם פְּקֻדֵי אֲתֶכֶם עֲלֵיהֶם תִּתְרַפְּקוּ.

הוּי, הוּי, הַעֲמֵק הַגְּדוֹל וְהַפּוֹרָה,
 אֲשֶׁר בָּרַכְוּ בְּעָלִים פְּלִיּוֹתָיו,
 עֲמֵק יִרְעָאֵל, עֲמֵק-קְדוּמִים :
 כְּמִלּוֹךְ עֲלֶיךָ יִהְיֶה — תִּשָּׂם,
 וּבְעַבְדְּךָ לְצִלּוּב יִרְבּוּ חֶרְבוֹתֶיךָ,
 וּבְצֵל נְבִיא-הַמְדָּבָר יִכְסוּךָ בְּצוֹת.

מֵאֲרֶה לַחַיָּה וְקַלְלָהּ לַמַּחֲסִים בְּךָ ;
בְּשָׂרֵי־חַוִּיתֶיךָ יִשְׂרָץ מִחוּעַב־גּוֹי,
בְּנִקְיֵי הַהָרִים הַסּוֹגְרִים עָלֶיךָ.

עַד בָּא יָבוֹא דוֹר־הַמַּעֲפִילִים,
חַלּוּצֵי־הַגּוֹלָה וְחוֹלְמֵי־פְדוּתֶךָ,
וְהֵייתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים, אָנִי בַעַל־עַמְּךָ,
אֲדוֹן־הַקְּרָקַע, אֲדוֹגֵי־הַעַמְּךָ,
וְעַלְתָּה קְטָרְתִי—עֶשֶׂן־גָּלְלִי־גַמְלִים,
בְּשֵׁם אֲדָמָה תְּחוּחָה בְּמַחְרָשָׁה,
גִּיחוּחַ עֲרֻמוֹת קֶשׁ מְזוּהָב וְיָבֵשׁ
מִתַּחַת לְשָׂרְבֵל וּמִבֵּין מוֹרְגִים ;
וְרִיחָהּ שֶׁל נְשׁוּבָת קַלְת־כְּנָפִים
בְּשַׁעַת הַהֶרְקָדָה וּבְגַפָּה בְּנַפּוֹת
וְהֶבֶל רַפְתוֹת עַל זִבְלוֹן וְחִלְבוֹן,
יִרְבְּצוּ שָׂדוֹת עֵיפִים מִמַּשְׂא־
מַעֲנִיּוֹת הָרוֹת לְדָגָן וְלַחֲצִיר ;
פְּרוֹת־אֲדִירִים תִּגְעִינָה לְמִשְׁגָּלוֹן,
פֶּר אָסוּר בְּכַרְזָלוֹ אֶל־חַח בְּשַׁפְתּוֹ,
בוֹרֵץ בְּרֵב־אוֹנוֹ, כְּבַד־זֶרַע ;
שׁוֹשׁ מְשִׁישׁ הַבַּחוּרָה אֶל־הַרְיֹון־מַעִיָּה
וְתִגַּל בְּגִיחַ בְּנִיָּה מִתּוֹכָהּ,
כֹּל מְקוֹם יַעֲדֵר וַיִּשְׁדַּד—מִזְבָּחִי,
וְאֲשֶׁר יִזְרַע וַיִּיּוּעַר—בְּמָה לִי,
וְאֲשֶׁר לְאָחִי אֲשֶׁר בְּשַׁפְלָה,
לְבַעַל־שָׂרוֹן בְּכִלְיֵל זְמוּרוֹת־גַּפְנוֹ,
הַמַּחֲיָן בֵּין עֲצֵי־הַדֶּר וְהַדְּסִים
וְחוּעָה בְּכַרְמִים שְׂכוּרִים מְחֹמֵר ;
וְלַבַּעַל־הָר אָחִי עַל צִלְעוֹת הַהָרִים,
כְּמִשְׁתַּלּוֹת, שְׁנֹטְעוּ בֵּין טְרָשִׁים וְאַבְנִים,
הוּא גֵרֵב קֹדֶשׁ הָרִי יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם,
כִּי צִיּוֹן בַּמַּעֲדֵר תִּפְדֶּה וְשָׂדֵיָהּ בַּעֲבוּדָה,
כְּכַרְפַּת אֶל חֹדֶשׁ בַּעַל־עַמְּךָ.

שאל טשרניחובסקי